

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220202101
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8220202101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Eduarda Valenčina v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému U. Š., nar. XX.XX.XXXX, V.Y. XX, XXX XX O., o zaplatenie sumy 716,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2Csp/85/2020 - 69 zo dňa 27.07.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku III. o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 292,75 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 99,16 Eur od 09.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 75,07 Eur od 07.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 60,04 Eur od 10.03.2018 do zaplatenia a zo sumy 58,48 Eur od 07.04.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. vyslovil, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 43 ods. 12 Zákona č. 351/2001 Z.z. o elektronických komunikáciách a podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávaním niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzťah právneho predchodcu a žalovaného je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní Zmlúv a Dodatkov k nim konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel zmluvy a dodatky so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Z tohto dôvodu vyvstáva potreba prednostnej aplikácie spotrebiteľského práva.

4. Z vykonaného dokazovania, ako aj zo zistenia, že medzi stranami neboli sporné žiadne tvrdenia, súd prvej inštancie mal za dostatočne preukázané, že medzi Slovak Telekom, a.s., a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu, na základe ktorého právny predchodca žalobcu sprístupnil a poskytol žalovanému mobilný telefón v akciovej cene a súčasne verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete Slovak Telekom, a.s., pričom žalovaný sa zaviazal platiť cenu

za poskytnuté služby. Na základe toho súd prvej inštancie žalobe v časti zaplatenia ceny za dodané služby v celkovej sume 292,75 Eur s prísl. vyhovel a v prevyšujúcej časti nad túto sumu žalobu zamietol. Žalobcom uplatnený nárok titulom poskytnutých služieb (služieb mobilnej siete) vo výške 292,75 Eur považoval súd v zmysle predložených faktúr a tam uvedených súm (99,16 Eur + 75,07 Eur + 60,04 Eur + 58,48 Eur) za preukázaný a dôvodný.

5. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku v celkovej sume 292,75 Eur, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Keďže splatnosť jednotlivých súm tvoriacich spolu priznaný nárok majú odlišnú splatnosť, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne zo sumy 99,16 Eur od 09.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 75,07 Eur od 07.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 60,04 Eur od 10.03.2018 do zaplatenia a zo sumy 58,48 Eur od 07.04.2018 do zaplatenia.

6. Následne súd prvej inštancie uviedol, že zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatky k nim, ktorých obsahovo účasťou je aj dojednanie o zmluvnej pokute, sú ako typové zmluvy uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a dodatkov, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednal, pretože zmluvná pokuta bola dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

7. Už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, čo spôsobuje nerovnováhu v povinnostiach oboch účastníkov.

8. Zmluvná pokuta dojednaná v zmluve zohľadňuje časový aspekt porušenia záväzku viazanosti vyjadrujúci denné klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy, resp. prerušenia poskytovania služieb. Tu je však potrebné pripomenúť, že pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nesplní len v nepatrnom rozsahu napr. z vyúčtovanej sumy neuhradí 1,00 Eur. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje. Dojednanie zmluvnej pokuty nezohľadňujúce výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku a viažuce sa iba na moment porušenia povinnosti predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprimeranej výške.

9. Súd prvej inštancie mal zato, že sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozba nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie.

10. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie posúdil zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorého obsahom je dojednanie zmluvnej pokuty ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Preto neprichádza do úvahy ani aplikácia § 545a Občianskeho zákonníka, v ktorom je upravené moderačné právo súdu týkajúce sa zníženia neprimerane vysokej zmluvnej pokuty.

11. V súvislosti s vysloveným názorom súd prvej inštancie poukázal na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v obdobných veciach, keď súdy konštatovali neprijateľnosť zmluvnej pokuty v zmluvách, či dodatkoch k zmluvám o pripojení, a to aj vo vzťahu k regresívnej zmluvnej pokute (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/103/2015, 21Co/99/2015, 7Co/36/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/199/2017 a podobne). Súd prvej inštancie nevidel dôvod na

odklon od uvedeného právneho názoru. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 314,53 Eur zamietol.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom spore bol v konečnom dôsledku úspešnejší žalovaný (žalobca si uplatnil sumu 402,44 Eur s prísl. titulom istiny a sumu 314,53 Eur titulom zmluvnej pokuty, súd mu priznal celkovo sumu 292,75 Eur s prísl.). Žalovaný si však žiadne trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, preto súd rozhodol tak, ako vyplýva z výroku III. tohto rozsudku.

13. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Napadol výrok II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie teda ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiaci výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd na základe ust. § 388 CSP rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 314,53 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania i trov právneho zastúpenia v plnej výške. Podľa názoru žalobcu rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. nie je správne. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zvýhodnenú ponuku služieb v podobe celkovej sumy zľavy zo štandardných poplatkov za služby (vrátane doplnkových služieb) a z neakciovej kúpnej ceny KZ/Dátového zariadenia a túto výhodu mu dodávateľ poskytol ako benefit pre jeho záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu a riadne si plniť svoje zmluvné povinnosti po určený čas viazanosti. Súčet poskytnutých zliav ako aj neakciová cena dátového zariadenia sú v zmluve uvedené riadne v jej základných náležitostiach. Na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovaného zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy tzv. regresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Žalovaný porušil záväzok viazanosti tým, že porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti. V dôsledku toho vznikol právnomu predchodcovi žalobcu nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil, že dojednaná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami sporu v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa keď vôbec nezohľadnil regresívny spôsob jej určenia, ktorý je priamo úmerný dodržaniu povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu. Súd prvej inštancie takisto nepovažoval dojednanie o zmluvnej pokute za individuálne dohodnuté v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednaná zmluvná pokuta nebola neprimerane vyšším zabezpečením oproti hodnote zabezpečenej v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa ust. § 53 ods. 4 písm. s) Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 1 druhá veta občianskeho zákonníka na ktoré poukazuje súd prvej inštancie v svojom rozsudku vyžaduje pre platnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán aby bola individuálne dojednaná. V takomto konkrétnom prípade však ustanovenia o zmluvnej pokute nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Preto je skúmanie otázky ich individuálneho dojednania irelevantné. Rozhodnutia na ktoré súd prvej inštancie podporne odkazuje sú nepoužiteľné na prejednávané dojednanie o zmluvnej pokute z dôvodu úplne odlišných dojednaní o zmluvnej pokute nezohľadňujúcich dĺžku trvania zmluvného vzťahu a výšku zabezpečovanej povinnosti. Žalobca dal do pozornosti rozhodnutia iných súdov, ktoré o takejto zmluvnej pokute, ktorá zohľadňuje dĺžku zotrvania v záväzku viazanosti už rozhodovali a označili regresívnu zmluvnú pokutu za dojednanú a uplatnenú v súlade so zákonom a žalobcovi priznali ide napr. o rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.08.2020 sp. zn. 41CoCsp/34/2020, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.09.2020 sp. zn. 9CoCsp/7/2020, Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.10.2019 sp. zn. 25Co/117/2019, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.02.2020 sp. zn. 3Co/49/2019, Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 9Co/113/19, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.09.2019 sp. zn. 6Co/90/2019, Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.09.2018 sp. zn. 5Co/135/2018 z ktorých citoval a konštatoval, že je zrejme, že rozhodovacia prax Krajských súdov Slovenskej republiky sa zhodne ustálila na tom, že zmluvná pokuta dojednaná regresívnym spôsobom je plne v súlade s Občianskym zákonníkom a platnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a nemožno ju považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň žalobca poukázal aj na početné rozhodnutia okresných súdov SR, ktoré rovnako regresívne dojednanou zmluvnú pokutu označili za dojednanú v súlade s právom. V argumentácii súdu prvej inštancie o formulárovom type zmluvy bez možnosti individuálneho dojednania zmluvných podmienok žalobca uviedol, že dohoda o cene a poskytovaných

službách vrátane poskytnutých zliav boli výsledkom zmluvných dojednaní medzi predchodcom žalobcu a žalovaným. Dojednania v zmluve o poskytovaní verejných služieb sú jednoznačne jasné, určité a zrozumiteľné a nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami zmluvy. Správnym právnym posúdením vecí by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že žalobcom uplatnená regresívna zmluvná pokuta bola dojednaná platne v súlade so zákonnými požiadavkami. Preto trval na zmene rozsudku v napadnutej časti, uplatnil si náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok pred súdom prvej inštancie aj za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

14. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

15. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.05.2022 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

16. Žalobca tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí. Právnym posúdením je činnosť súdu pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávny právny posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práv a na zistení skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/7/2010).

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

19. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k zamietavému výroku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraných spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré primerane vysvetlil.

20. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie ako uviedol v bodoch 24 až 31 odôvodnenia svojho rozhodnutia čo do zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, teda čo do zmluvnej pokuty vo výške 314,53 Eur. I odvolací súd má za to, že zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatky k nim, ktorých obsahovou súčasťou je aj dojednanie o zmluvnej pokute sú ako typové zmluvy uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a dodatkov a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. I odvolací súd má za to, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednal, pretože zmluvná pokuta bola dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Skutočne už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie

resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ a toto spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov. Súd prvej inštancie v bode 28 odôvodnenia konštatoval, že zmluvná pokuta dojednaná v zmluve zohľadňuje časový aspekt porušenia záväzku viazanosti vyjadrujúci denne klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti až do ukončenia zmluvy resp. porušenia poskytnutých služieb. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia však nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nesplní len v nepatrnom rozsahu napr. z vyúčtovanej sumy neuhradí 1 Eur. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje. Dojednanie zmluvnej pokuty nezohľadňujúce výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku a viažuce sa iba na moment porušenia povinnosti i podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú umožňujú podmienku nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprimeranej výške. Tento názor odvolací súd zdieľa so súdom prvej inštancie napriek tomu, že rozhodovacia prax iných krajských súdov sa môže v tejto otázke odlišovať. Rozhodnutia iných okresných alebo krajských súdov nie sú však ustálenou judikatúrou, ktorou by bol odvolací súd viazaný.

21. Odvolací súd má za to, že posúdenie zmluvného dojednanja obsiahnutého v zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorého obsahom je dojednanie zmluvnej pokuty ako neprijateľná zmluvná podmienka spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa skutočne spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Preto neprichádza do úvahy ani aplikácia § 545a Občianskeho zákonníka, ktorou je upravené moderačné právo súdu týkajúce sa zníženia neprimerane vysokej zmluvnej pokuty tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie v bode 30 odôvodnenia rozsudku. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení jeho nároku v zamietavom výroku preto z dôvodov uvedených vyššie nie je dôvodná. Podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k rozhodovaniu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na základe ktorého správne zistil skutkový stav, správne vec aj právne posúdil a správne aj rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

22. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúc aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa.

23. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania. Preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd v súlade so zásadou hospodárnosti vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.